

عنوان مقاله:

بررسی مواد ژلاتینی با منشا گیاهان بومی به عنوان جایگزین آگار در کشت درون شیشه ای استویا

محل انتشار:

اولین همایش ملی کشاورزی دانش بنیان، تغییر اقلیم و امنیت غذایی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

آسیه ساغروانی - دانشجوی گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

لیلا پورحسینی - استادیار گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

پیمان فروزش - استاد گروه ژنتیک و به نژادی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

آگار به عنوان ماده ژله ای کننده در محیط های کشت بافت گیاهی استفاده می شود که به دلیل قیمت بالا معمولا جایگزین های آن مورد توجه قرار گرفته اند. بر همین اساس در این آزمایش از منابع دیگر به جای آگار و یا در ترکیب با آن برای تولید ژل در محیط کشت بافت گیاهی استفاده شد. آزمایش بر روی کشت درون شیشه ای استویا با استفاده از موسیلاژ حاصل از بذر شنبلله، ژل آلونه وار، صمغ کنیرا، صمغ فارسی و موسیلاژ میوه بامیه به عنوان عامل ژله ای کننده محیط کشت در مقایسه با آگار به صورت طرح کاملا تصادفی در سه تکرار صورت گرفت. نتایج نشان داد استفاده از ژل آلونه وار در غلظت های ۳۰ و ۵۰ درصد در ترکیب با آگار، تاثیر مثبت و معنی داری بر درصد کالوس زایی، تعداد شاخه فرعی و درصد سبزیگی استویا در محیط کشت داشت.

کلمات کلیدی:

استویا، آگار، آلونه وار، درصد کالوس زایی، درصد سبزیگی، صمغ فارسی، کنیرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2014631>

